

Missatge del papa Francesc per a la XXVIII Jornada Mundial del Malalt (11 de febrer de 2020)

**«Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats,
i jo us faré reposar» (Mt 11,28)**

Benvolguts germans i germanes:

1. Les paraules que pronuncia Jesús: «Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar» (Mt 11,28) indiquen el camí misteriós de la gràcia que es revela als senzills i que ofereix repòs als qui estan cansats i fatigats. Aquestes paraules expressen la solidaritat del Fill de l'home, Jesucrist, davant d'una humanitat afligida i sofrent. Quantes persones pateixen en el cos i en l'esperit! Jesús diu a tots que acudeixin a Ell, «veniu a mi», i els promet repòs i consol. «Quan Jesús diu això, té davant dels seus ulls les persones que troba tots els dies pels camins de Galilea: molta gent senzilla, pobres, malalts, pecadors, marginats *pel pes de la llei del sistema social opressiu...* Aquesta gent l'ha seguit sempre per escoltar la seva paraula, una paraula que donava esperança!» (*Àngelus*, 6 juliol 2014).

En la XXVIII Jornada Mundial del Malalt, Jesús adreça una invitació als malalts i als oprimits, als pobres que saben que depenen completament de Déu i que, ferits pel pes de la prova, necessiten ser guarits. Jesucrist, al qui viu l'angoixa per la seva pròpia situació de fragilitat, dolor i debilitat, no l'imposa lleis, sinó que li ofereix la seva misericòrdia, és a dir, la seva persona salvadora. Jesús mira la humanitat ferida. Té ulls que veuen, que observen, perquè miren a fons, no passen ràpids i indiferents, sinó que s'aturen i abracen tot l'home, cada home en la seva condició de salut, sense descartar ningú, i convida a cadascú a entrar en la seva vida per a experimentar la tendresa.

2. Per què Jesucrist nodreix aquests sentiments? Perquè ell mateix es va fer feble, va viure l'experiència humana del patiment i va rebre al seu torn consol del Pare. Efectivament, només qui viu en primera persona aquesta experiència sabrà ser consol per als altres. Les formes greus de patiment són diverses: malalties incurables i cròniques, patologies psíquiques, les que necessiten rehabilitació o cures paliatives, les diverses discapacitats, les malalties de la infància i de la vellesa... En aquestes circumstàncies, a vegades es percep una manca d'humanitat i, per això, cal personalitzar la manera d'apropar-se al malalt, afegint al *guarir el tenir cura*, per a una recuperació humana integral. Durant la malaltia, la persona sent que està compromesa no només la seva integritat física, sinó també les seves dimensions relacionals, intel·lectual, afectiva i espiritual; per això, a més dels tractaments espera rebre suport,

sol·licitud, atenció... en definitiva, amor. D'altra banda, al costat del malalt hi ha una família que pateix, i ahora demana consol i proximitat.

3. Benvolguts germans i germanes malalts: a causa de la malaltia, esteu de manera particular entre aquells que, "cansats i afeixugats", atreuen la mirada i el cor de Jesús. D'aquí ve la llum per als vostres moments de foscor, l'esperança per al vostre desconsol. Jesús us convida a acudir a Ell: «Veniu». En Ell, efectivament, hi trobareu la força per afrontar les inquietuds i les preguntes que sorgeixen en vosaltres, en aquesta "nit" del cos i de l'esperit. Sí, Crist no ens ha donat receptes, sinó que amb la seva passió, mort i resurrecció ens allibera de l'opressió del mal.

En aquesta condició, certament, necessiteu un lloc per a restablir-vos. L'Església desitja ser cada vegada més —i el millor que pugui— la "posada" del Bon Samarità que és Crist (cf. Lc 10,34), és a dir, la casa en la que pugueu trobar la seva gràcia, que s'expressa en la familiaritat, en l'acolliment i en el consol. En aquesta casa, podreu trobar-hi persones que, guarides per la misericòrdia de Déu en la seva fragilitat, sabran ajudar-vos a portar la creu fent de les pròpies ferides esclatxes a través de les quals es divisi l'horitzó més enllà de la malaltia, i rebre llum i aire pur per a la vostra vida.

En aquesta tasca de procurar alleujament als germans malalts se situa el servei dels agents sanitaris, metges, infermers, personal sanitari i administratiu, auxiliars i voluntaris que actuen amb competència fent sentir la presència de Crist, que ofereix consol i es fa càrrec de la persona malalta guarint les seves ferides. No obstant això, ells són també homes i dones amb les seves fragilitats i les seves malalties. Per a ells valen especialment aquestes paraules: «Un cop rebut l'alleujament i el consol de Crist, estem cridats ahora a convertir-nos en descans i consol per als germans, amb actitud benèvola i humil, a imitació del Mestre» (*Àngelus*, 6 juliol 2014).

4. Benvolguts agents sanitaris: cada intervenció de diagnòstic, preventiva, terapèutica, d'investigació, cada tractament o rehabilitació es dirigeix a la persona malalta, on el substantiu "persona" sempre està abans de l'adjectiu "malalta". Per tant, que la vostra acció tingui constantment present la dignitat i la vida de la persona, sense cedir a actes de naturalesa eutanàsica, al suïcidi assistit o a posar fi a la vida, ni tan sols quan l'estat de la malaltia sigui irreversible.

En l'experiència del límit i del possible fracàs de la ciència mèdica davant de casos clínics cada vegada més problemàtics i a diagnòstics funestos, esteu cridats a obrir-vos a la dimensió transcendent, que pot donar-vos el sentit ple de la vostra professió. Recordem que la vida és sagrada i pertany a Déu, per tant, és inviolable i no se'n pot disposar (cf. Instr. *Donum vitae*, 5; Carta enc. *Evangelium vitae*, 29-53). La vida ha de ser acollida, tutelada, respectada i servida des que sorgeix fins que s'acaba: ho requereixen simultàniament tant la raó com la fe en Déu, autor de la vida. En certs casos, l'objecció de consciència és per a vosaltres una elecció necessària per a ser coherents amb aquest "sí" a la vida i a la persona. En qualsevol cas, la vostra professionalitat, animada per la caritat cristiana, serà el millor servei al veritable dret humà, el dret a la vida.

Encara que, de vegades no pugueu guarir el malalt, sí que podeu sempre tenir-ne cura amb gestos i procediments que li donin alleujament i consol.

Lamentablement, en alguns contextos de guerra i de conflicte violent, el personal sanitari i els centres que s'ocupen de donar acollida i assistència als malalts estan en el punt de mira. En algunes zones, el poder polític també pretén manipular l'assistència mèdica al seu favor, limitant la justa autonomia de la professió sanitària. En realitat, atacar aquells que es dediquen al servei dels membres del cos social que pateixen no beneficia ningú.

5. En aquesta XXVIII Jornada Mundial del Malalt, penso en els nombrosos germans i germanes que, arreu del món, no tenen la possibilitat d'accedir als tractaments, perquè viuen en la pobresa. Em dirigeixo, per tant, a les institucions sanitàries i als Governos de tots els països del món, a fi que no desatenguin la justícia social, considerant només l'aspecte econòmic. Desitjo que, unint els principis de solidaritat i subsidiarietat, es cooperi perquè tothom tingui accés a les cures adequades per a la salvaguarda i la recuperació de la salut. Agraïxo de cor als voluntaris que es posen al servei dels malalts, que supleixen en molts casos mancances estructurals i reflecteixen, amb gestos de tendresa i de proximitat, la imatge de Crist Bon Samarità.

Encomano a la Mare de Déu, Salut dels malalts, totes les persones que estan portant el pes de la malaltia, així com les seves famílies i els agents sanitaris. A tots, amb afecte, els asseguro la meua proximitat en la pregària i els imparteixo de cor la Benedicció Apostòlica.

Vaticà, 3 de gener de 2020,

Memòria del Santíssim Nom de Jesús

FRANCESC